

$$K = \frac{1019}{3} = 33,9$$

(n a műszerről közvetlenül leolvasott érték,
 K a háttér sugárzás értéke.)

IRODALOM — LITTÉRATURE

Doelter, C.: Handbuch der Mineralchemie, 1912. — Hintze, C.: Handbuch der Mineralogie, 1930. — Klockmann — Ramdohr: Lehrbuch der Mineralogie. 1948.

К. Мехеш:

Висмутовый карбонат с содержанием урана

Первые наблюдатели вальтерита описали этот основной висмутовый карбонат измененным минералом неоднородного состава. С помощью компутрона автор наблюдал интенсивную радиоактивную радиацию на пробе вальтерита. Параллельные качественные химические анализы также производились на этой пробе (См. измерительные данные в венгерском тексте).

Carbonate de bismuth à uranium

par K. MÉHES

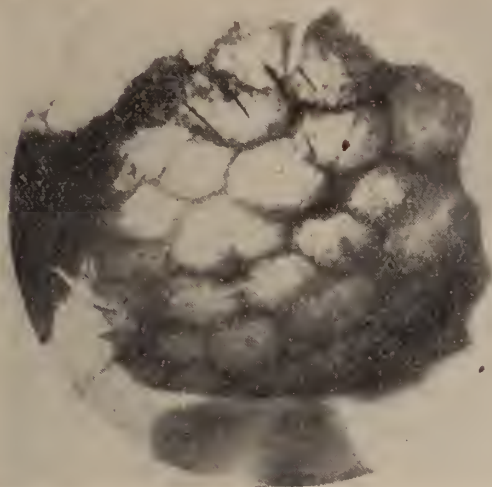
Selon la première description de la waltherite ce carbonate basique de bismuth a une composition variable, inhomogène. Au cours de ses investigations à l'aide d'un tube-compteur l'auteur a constaté une radiation radioactive intense sur un échantillon de waltherite. Parallèlement on a aussi fait l'analyse chimique de l'échantillon. Les résultats se trouvent dans le texte hongrois.

ŐSMARADVÁNY A GÁNTI BAUXITBAN

KISS JÁNOS

Egy, dolomitrogök közt települő, több m vastagságú, fehérpettyes-sávos, világossárga, sárgásbarna gánti bauxitfajta iszapolási maradékából számos 1—2 mm nagyságú gyantásbarna, sejtes szerkezetű héjtöredék került elő, aminek növényi eredete már az első pillanatban biztosnak látszott. Mikroszkóp alatt a héjak anyaga kristályos szerkezetűnek, savakkal szemben ellenállónak bizonyult. A kitért szervesanyag izzitással való eltávolítása után a héj alig észrevehetően összefüggő és szilárd, hamuszürke, izotróp képletté alakult; sejtes szerkezete azonban továbbra is jól fölismerhető volt. A héj megőrződése szervesetlen sók (elsősorban kovásv) hatásával magyarázható.

A héj hatszögű „sejtek”-ből áll, a sejteken belül pedig további hálós szerkezet figyelhető meg (1. ábra).

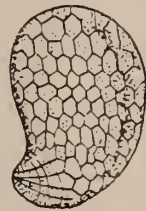
1. ábra.

a spóratokmaradvány — amelynek pontosabb leírását *Andreánszky G.* vállalta — a gánti bauxitlepnek eddig csupán egyetlen szintjéből ismeretes.

Egyetlen ép példányunk vesés-gömbded alakú, amelynek alapi csúcsán sugaras sávok észlelhetők. A héj belseje finom hálós szerkezetű.

A gánti bauxitból előke-riült növénymaradvány valószí-
nűleg *páfrány-sporan-*
gium, amely a ma is élő *Osmundaceae* család

spóratokjaihoz hasonló. E család virágkora a mezozoikumra (jura, a kréta) és az alsó-eocénre esik.

A gánti le-
let alátámasztja
Vadász E.-nek
azt a nézetét,
hogy a bauxit-
képződés nedves-mocsaras terü-
leteken zajlott le. Megállapítása
érvényét az sem csökkenti, hogy
2. ábra.

Vestiges fossiles dans la bauxite de Gánt

par *J. KISS*

Dans le résidu de lavage d'un échantillon de bauxite on a trouvé des particules organiques de 1 à 2 mm, de couleur brun-résineux, présentant une structure cellulaire. Un examen approfondi a démontré qu'elles sont formées de sporangiums de fougères (appartenant probablement à la famille des *Osmundacées*).